

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน
โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
Development of Basic Chinese Instructional Activities Package
Using Cooperative Learning Approach for Mathayomsuksa Two
Students at Phiboonbumpen Demonstration School,
Burapha University

Sun Liyun *

sunliyun009@126.com

วิมลรัตน์ จตุรานนท์ **

ฉลอง ทับศรี ***

โสภี ชาญเชิงยุทธชัย ****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน 30 คน เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t -test) แบบ Dependent sample

* นิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*** รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาบัณฑิตศึกษานานาชาติ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**** อาจารย์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.54/92.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพามีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรม ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Abstract

This research aimed to 1) develop basic Chinese instructional activities package using cooperative learning approach for Mathayomsuksa Two students at Piboonbumpen demonstration school, Burapha University with the efficiency of E_1/E_2 criteria 80/80, 2) study the students' learning achievement of Chinese language learning before and after the implementation, and 3) to study the students' satisfaction toward Chinese instructional activities package using. The participants consisted of 30 students of a class at Mathayomsuksa Two students from Piboonbumpen demonstration school, Burapha University in the first semester, 2558 academic year. The instrument used for this study were 1) the basic Chinese instructional activities package using cooperative learning approach for Mathayomsuksa Two students, 2) the students' learning achievement test, and 3) students' satisfaction questionnaire. The statistics used in the research were 1) the percentage of efficiency criteria, 2) mean, 3) standard deviation, and 4) t-test of dependent sample type.

The results of this research were as follows:

1. The efficiency of basic Chinese instructional activities package using cooperative learning approach for Mathayomsuksa Two students of Piboonbumpen demonstration school of Burapha University was 80.54/92.04 that was higher than 80/80 criteria.

2. The learning achievement of Mathayomsuksa Two students of Piboonbumpen demonstration school of Burapha University after studying basic Chinese instructional activities package was significantly higher than that one before at the .01 level.

3. The satisfaction of students after using the basic Chinese instructional activities package using cooperative learning approach for Mathayomsuksa Two students of Piboonbumpen demonstration school of Burapha University were at the good level.

Keywords: Instructional activities package, basic chinese, cooperative learning Approach, MathayomSuksa Two

บทนำ

โลกแห่งโลกาภิวัตน์ (Globalization) ทำให้การเรียนรู้ภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศนอกเหนือจากภาษาแม่กลายเป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกคนไม่อาจละเลยได้เพราะการมีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาได้มากกว่าหนึ่งภาษาเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จของชีวิตไม่ว่าจะในด้านการศึกษาเล่าเรียนหรือการทำงานอาชีพ (พัชนี ตั้งยีนยง และสุรีย์ ชุณหะรุ่งเรืองเดช, 2551) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สองซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 1)

สภาพการณ์การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยโดยทั่วไป พบว่า ยังใช้ระบบเก่า ซึ่งเน้นการท่องจำ อ่าน คัดเขียน โดยไม่เกิดแรงจูงใจในการที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง อีกทั้งตำราที่ใช้ต่างๆ ยังมีความล้าหลังและจากการอภิปรายของผู้บริหารและครูกว่า 150 คน จาก 124 โรงเรียนทั่วประเทศ พบว่า ปัญหาหลักอยู่ที่เรื่องครูผู้สอน ขาดหลักสูตรและแบบเรียนรวมถึงการขาดการสนับสนุนจากรัฐ (สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551, หน้า 23) การเรียนภาษาจีนไม่ใช่เรื่องง่ายมีคนจำนวนมากปรารถนาจะเรียนภาษาจีน แต่พอเรียนไปแล้ว รู้สึกท้อแท้ เลิกเรียนเสียกลางคัน เรียนไม่สำเร็จ (สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543, หน้า 28) การเรียนภาษาจีนนั้นผู้เรียนจำต้องจำคำศัพท์ให้ได้เสียก่อน ตัวอักษรจีนนั้นเป็นตัวโดดๆ ไม่เหมือนภาษาอื่นๆ ที่จำแค่พยัญชนะ สระ ก็พอจะสะกดอ่านออกเสียงได้ในการเรียนภาษาจีนนั้นผู้เรียนต้องจำตัวอักษรจีนเป็นตัว หนึ่งตัวอักษรมีความหมาย หากผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการจำตัวอักษรจีน หรือจำตัวอักษรจีน

ได้น้อย เวลา อ่าน เขียน ฟัง พูด ก็จะมีปัญหา (ฐิติรัตน์ คุ่มทอง, 2547, หน้า 2)

จากการที่ผู้วิจัยได้ประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนกลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในรูปแบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนบางส่วนยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ปัญหามากที่สุดคือ สื่อการเรียนการสอนยังไม่มีเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน รวมไปถึงนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้พื้นฐานทางด้านทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนทางภาษาจีนกลางมาก่อน อีกทั้งครูผู้สอนก็ยังขาดกลยุทธ์วิธีการสอน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนุกกับการเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น

แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนกลาง ที่น่าสนใจวิธีหนึ่งก็คือ การใช้ชุดกิจกรรม ภายใต้แนวคิดวิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) ซึ่งชุดกิจกรรมสามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนสูงขึ้นได้ สอดคล้องกับสุนีย์ เหมะประสิทธิ์ (2543, หน้า 26-27) กล่าวว่า การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม ซึ่งเป็นสื่อที่มีกระบวนการเรียนการสอนเป็นอย่างดี โดยจัดกระบวนการเรียนรู้อันประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายไว้เป็นชุดๆ หรือกล่อง สิ่งที่บรรจุอยู่ในซองหรือกิจกรรมได้แก่ คู่มือครู แผนการสอน สื่อการเรียนการสอน แบบฝึกเสริมทักษะ และแบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบประเมินผล สิ่งที่ได้ไว้ในชุดกิจกรรมสร้างขึ้นอย่างมีระบบ ต้องมีการตรวจสอบทุกขั้นตอนและทุกอย่างต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้อง

กันอย่างดี มีการทดลองปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่เชื่อถือได้ซึ่งทำให้ครูนำไปใช้สอนได้ทันทีโดยไม่มีข้อยุ่งยากอย่างไร กิจกรรมในชุดยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแท้จริง เนื่องจากชุดการเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่บูรณาการเป็นอย่างดี จึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 นั้นเป็นแนวทางหนึ่งที่จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น เพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐานและความสนใจ ครูจึงจำเป็นต้องเลือกกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับวัย จึงจะทำให้เด็กเรียนสนุกกับการเรียน และต้องการที่จะพูดและเรียนรู้ภาษาจีน และกิจกรรมก็เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน เรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก ก็คือ การใช้กิจกรรมประกอบการสอนไปเสริมวิธีการเรียนการสอนของครู เพราะการนำกิจกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนนอกจากจะทำให้เด็กเกิดความสนุกสนานแล้ว ยังเป็นการฝึกใช้ภาษาอย่างดี (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2539, หน้า 116) กิจกรรมจะช่วยให้เด็กๆ รู้สึกว่าการเรียนภาษาเป็นเรื่องที่สนุกและมีคุณค่า การเล่นเกมประกอบการสอนในชั้นเรียน เป็นการพัฒนาความสามารถของเด็กในการทำงานร่วมกัน ในการแข่งขันโดยปราศจากความก้าวร้าว (เตือนใจ เฉลิมกิจ, 2545, หน้า 115) นอกจากนี้ กิจกรรมยังมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและต่อเนื้อหาของภาษามากมาย เช่น เกมช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียด ช่วยให้เกิดความมั่นใจในการเรียน และกระตุ้นให้อยากเรียน ช่วยให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างเต็มความสามารถ (สุกิจ ศรีพรหม, 2544, หน้า 75)

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียน

ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสมกับพื้นฐาน ความสนใจและธรรมชาติของนักเรียน พร้อมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความสนุกสนานไปกับการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมถึงมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีนกลางด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

สมมติฐานของการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน มีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 5 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. การทดลองใช้ชุดการเรียนรู้ในครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ในการทดลอง มีจำนวน 4 ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมละ 3 แผนการเรียนรู้ รวม 12 แผนการเรียนรู้ โดยใช้เวลาจัดการเรียนการสอนแผนละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการใช้ชุดกิจกรรม 12 ชั่วโมง

4. ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน

4.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนรายละเอียด มีดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นชุดกิจกรรมที่ผ่านการดำเนินการตามขั้นตอนที่ 1 (การสร้างชุดกิจกรรม) และขั้นตอนที่ 2 (การหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมเบื้องต้น) ผู้วิจัยได้ปรับปรุงจากข้อเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญ และจากการทดสอบประสิทธิภาพนำร่อง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยแบบคู่ขนาน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการสร้างแบบทดสอบ

2.2 ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

2.3 สร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยครอบคลุมตามสาระการเรียนรู้ พร้อมทั้งจัดทำโครงสร้างของข้อสอบ จำนวน 60 ข้อเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีวิธีการตรวจให้คะแนนแบบถูกได้ 1 คะแนนผิดได้ 0 คะแนน

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ประธานกรรมการ และกรรมการผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ตรวจสอบสำนวนภาษาและความสมบูรณ์ของเนื้อหา

2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับที่ได้ตรวจชุดกิจกรรม เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Validity) โดยพิจารณาจากค่าความสอดคล้อง IOC ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ของข้อสอบแต่ละข้อกับข้อสอบ เกณฑ์การคัดเลือกคือข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ +0.5 ขึ้นไปคัดเลือกไว้ใช้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 นำไปปรับปรุงหรือตัดออก ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญได้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไปทุกข้อ (60 ข้อ)

2.6 นำข้อสอบที่ได้ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน ที่เรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานมาแล้วและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความยากง่ายของแบบทดสอบเป็นรายชื่อ

2.7 นำผลการสอบมาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายชื่อ โดยใช้ดัชนีของเบรนนอน

2.8 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (R) ระหว่าง 0.20-1.00 เพื่อให้เหมาะกับวัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์ ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) ผลการวิเคราะห์ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน พบว่า ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.50-0.80 จำนวน 54 ข้อ และได้ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก (R) ระหว่าง 0.20-0.60 จำนวน 50 ข้อ (จากข้อสอบทั้งหมด 60 ข้อ)

สรุป ได้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 46 ข้อ และผู้วิจัยนำมาใช้ จำนวน 40 ข้อ โดย

ผู้วิจัยพิจารณาเลือกข้อสอบได้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือก ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน

3. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน การพัฒนาแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้อย่างร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดความพึงพอใจจากเอกสาร ตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวัดเจตคติ

3.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจตามวิธีของ Likert และ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538) ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 ข้อ

3.3 นำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับที่ได้ตรวจชุดกิจกรรม เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ได้ของแต่ละข้อคือ +0.5 ขึ้นไป ผลการพิจารณาแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่า +0.6 ขึ้นไปทั้ง 20 ข้อ

3.4 นำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาหาความเชื่อมั่นไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาจำนวน 30 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยนำชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานที่ได้ปรับปรุงแล้วไปดำเนินการสอนด้วยตนเองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน โดยใช้การสอนครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง

3. ในระหว่างเรียนชุดกิจกรรมแต่ละชุดให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดประจำชุดกิจกรรมเพื่อนำคะแนนไปหาค่าประสิทธิภาพกระบวนการ E_1 การดำเนินการเก็บคะแนนระหว่างเรียนดังนี้

ชุดกิจกรรมที่ 1 เก็บคะแนน 3 ครั้ง ตามแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1, 2 และ 3

ชุดกิจกรรมที่ 2 เก็บคะแนน 2 ครั้ง ตามแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1, 2

ชุดกิจกรรมที่ 3 เก็บคะแนน 3 ครั้ง ตามแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1, 2 และ 3

ชุดกิจกรรมที่ 4 เก็บคะแนน 1 ครั้ง ตามแผนจัดการเรียนรู้ที่ 2

4. เมื่อนักเรียนเรียนจบแต่ละชุดกิจกรรมแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์และหาค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์ E_2

5. เมื่อนักเรียนเรียนจบทุกชุดกิจกรรมแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Post Test) เพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน ก่อนเรียนและหลังเรียน

6. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนพื้นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537)

1.1 การคำนวณหาค่าประสิทธิภาพกระบวนการของชุดกิจกรรมกำหนดเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สูตร E_1 ซึ่งคำนวณจากสูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอนของชุดกิจกรรม

\bar{X} หมายถึง คะแนนสอบระหว่างเรียนโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองของชุดกิจกรรม

A หมายถึง คะแนนเต็มของการเรียนของชุดกิจกรรม

1.2 การคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนชุดกิจกรรมกำหนดเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สูตร E_2 ซึ่งคำนวณจากสูตรดังนี้

$$E_2 = \frac{\bar{F}}{P} \times 100$$

เมื่อ E_2 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนการสอนหลังสิ้นสุดการใช้ชุดการสอน

\bar{F} หมายถึง คะแนนสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองหลังสิ้นสุดการใช้ชุดกิจกรรม

P หมายถึง คะแนนเต็มของการสอบหลังการใช้ชุดกิจกรรม

2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน-หลังเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนการวิเคราะห์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน-หลังเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียน

ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.54/92.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา มีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่สร้างขึ้น มีเกณฑ์ประสิทธิภาพเฉลี่ยทุกชุดกิจกรรม เท่ากับ 80.54/ 92.04 เมื่อพิจารณา

เฉพาะด้านประสิทธิภาพกระบวนการและประสิทธิภาพผลลัพธ์ พบว่า

ค่าประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ระหว่างการเรียนจากชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ จำนวน 3 ชุดกิจกรรม และไม่ถึงเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ จำนวน 1 ชุดกิจกรรม คือ ชุดกิจกรรมที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 77.07 และพบว่า มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยทุกชุดกิจกรรมเท่ากับ 80.54

ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) จากชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ทุกชุดกิจกรรม มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยทุกชุดกิจกรรม เท่ากับ 92.04

1.1 ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 3 ชุด (ชุดกิจกรรมที่ 1 = 82.73/95.10, ชุดกิจกรรมที่ 2 = 80.18/92.81 และชุดกิจกรรมที่ 4 = 82.17/89.29) มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้

1) ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นสื่อการสอนที่มีการออกแบบไว้อย่างมีระบบ และมีการฝึกหัดระหว่างเรียน อาจช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เนื่องจากผู้เรียนได้รับการฝึกมาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับบุญเกื้อ ควรหาเวช (2542) กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมว่า ช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีจากการที่ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง ส่งเสริมและฝึกหัดให้ผู้เรียน รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้การเรียนมีอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้บรรยายมาเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่สำคัญชุดกิจกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ เพราะผลดีขั้นโดยใช้วิธีระบบและกลุ่มผู้มีความรู้ความสามารถ มีการทดลองใช้จนแน่ใจว่าใช้ได้ผลดี ทำให้มั่นใจได้ว่าผู้เรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การ

ใช้ชุดกิจกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนแล้ว ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของพิมล ทองวิจารณ์ (2548) ศึกษาเรื่องชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 94.29/ 90.48 และงานวิจัยของ Meng Qiu (2555) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย พบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.28/ 88.47 สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อการสอนที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานเป็นอย่างมาก

2) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ อาจช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนมีการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น การใช้หลักการการเรียนรู้แบบร่วมมือ เข้ามาใช้ในชุดกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นเตรียม เป็นขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน การทักทายด้วยภาษาจีน รวมทั้งการชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอน (2) ขั้นสอน เป็นขั้นตอนการแนะนำภาษาจีน การฝึกการอ่านออกเสียงภาษาจีนเป็นรายบุคคล (3) ขั้นทำงานกลุ่มแบบร่วมมือ เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายภายในระยะเวลาที่กำหนด และส่งผลงาน (4) ขั้นตรวจสอบผลงาน และทดสอบ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันตรวจสอบผลการทำกิจกรรมกลุ่ม และ (5) ขั้นสรุปบทเรียน และประเมินผลการทำงาน เป็นขั้นตอนการประเมินผลจากการทำงานกลุ่มว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ รวมทั้งสะท้อนคิดจากกิจกรรมที่ได้ทำ และเขียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ จุดเด่นของชุดกิจกรรมอยู่ที่ขั้นทำงานกลุ่มแบบร่วมมือ ซึ่งเน้นให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งนักเรียนกลุ่มย่อยนั้นประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนทั้งระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับอ่อน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ทุกคนในกลุ่มบรรลุจุดประสงค์

ในการเรียน เช่น ชุดกิจกรรมที่ 1 การทำงานกลุ่มแบบร่วมมือด้วยรูปแบบการสัมภาษณ์สามขั้นตอน จากนั้นใช้การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมซึ่งสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องช่วยเหลือกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพยายามทำให้กลุ่มชนะร่วมกัน และในชุดกิจกรรมที่ 4 ใช้รูปแบบมุมสนทนา และแสดงบทบาทสมมติโดยใช้คำศัพท์จากบทเรียนที่เรียนผ่านมาให้ครบ

ผลจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับจิตตมรงค์ เอี่ยมสำอางค์ (2549) ที่ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนและกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับสูง และนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับการสอนแบบปกติ พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน เรื่องสัทอักษรจีนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เรียนโดยใช้วิธีการแบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยพบว่า การจัดการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เน้นการใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together) เป็นจัดกิจกรรมที่เน้นการคำนวณและแก้ปัญหา มีการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกัน และเทคนิคที่สองคือการใช้โปรแกรมการเรียนรู้ร่วมกันในการอ่านและเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRC) กิจกรรมเป็นการสอนของครูเป็นรายคู่ (พื้นความรู้เท่ากัน) การฝึกของกลุ่มนักเรียน การเตรียมสอบล่วงหน้าของทีม การทดสอบต้องเกิดจากความพร้อมของทุกคนในกลุ่ม และสอดคล้องกับ Johnson and Jonson (1994, pp. 31-37 อ้างถึงใน ทิศนา เขมมณี, 2545, หน้า 99-101)

ที่กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือว่าก่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอน คือ 1) การพึ่งพาและการเกื้อกูลกัน (Positive interdependence) ทำให้ผู้เรียนตระหนักว่าทุกคนมีความสำคัญ ความสำคัญของกลุ่มขึ้นกับสมาชิกของทุกคนในกลุ่ม ในขณะที่ด้วยกันสมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อ กลุ่มประสบความสำเร็จ ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตน และในขณะที่เดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นๆ ด้วย เพื่อประโยชน์ร่วมกัน 2) การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-face promotive interaction) เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน 3) ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual accountability) ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ 4) การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and small-group skills) หลาก ๆ ทักษะ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร และทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้ง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และการปรับตัวเพื่อให้กลุ่มสามารถดำเนินงานต่อไปได้ และ 5) การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (group processing) เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น

1.2 ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน ชุดที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.07/ 90.94 ซึ่งประสิทธิภาพของกิจกรรมระหว่างเรียน ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด อาจเป็นเพราะ ในชุดกิจกรรมที่ 3 เป็นเรื่องของคำศัพท์ที่เป็นคำศัพท์ใหม่ และเป็นลักษณะนามธรรม นักเรียนต้องใช้ความจำ ซึ่งนักเรียนไม่ได้ใช้คำศัพท์นั้นอย่างต่อเนื่องอาจทำให้ลืมคำศัพท์ดังกล่าว และการเก็บคะแนนใช้วิธีโดยการให้เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับการสอบถามวันเกิด บทสนทนาเกี่ยวกับการสอบถามเรื่องที่ใช่ในชีวิตประจำวัน และเรื่องใกล้ตัว ซึ่งการเขียนคำศัพท์ภาษาจีนซึ่งเป็นคำศัพท์ใหม่ อาจทำให้ผู้

เรียนยังไม่สามารถจดจำได้ ส่งผลต่อคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียน ที่มีประสิทธิภาพไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และการที่ค่าประสิทธิภาพกระบวนการของชุดกิจกรรมที่ 3 ไม่ถึงเกณฑ์ เนื่องจาก กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ อาจไม่เหมาะสมและสอดคล้องต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน ซึ่งต้องมีการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมต่อไป

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีการพัฒนาอย่างมีระบบขั้นตอนตามหลักวิชาการ และผ่านกระบวนการวิจัยอย่างละเอียดทุกขั้นตอน ประกอบกับผู้วิจัยได้มีการศึกษานำร่อง (Pilot study) ในทุกชุดกิจกรรม ก่อนนำมาใช้ในสถานการณ์จริง ทำให้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้อย่างดี มีความรู้ด้านภาษาจีนขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dan Yang (2553) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 87.50/86.76 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียน ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก มีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 อยู่ในระดับมาก เนื่องจากชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานที่สร้างขึ้น ใช้หลักการการเรียนแบบร่วมมือ ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนตลอดเวลา มีส่วนร่วมทั้งกระบวนการกลุ่ม และการจัดการเรียนการสอนทั้งชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย นอกจากนี้ยังรู้สึกสนุกสนานไปกับกิจกรรม และการช่วยเหลือกันเองของสมาชิกในกลุ่มทำให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าใจและบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนได้ทุกคน เป็นการช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและอ่อน มีความรู้สึกมีกำลังใจในการเรียนมากขึ้น ส่งผลให้มี ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 3) คว้าว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และสอดคล้องกับทฤษฎีแนวคิดของลำพอง บุญช่วย (2530, หน้า 8-9) กล่าวว่า การสอนเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน ต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ อาศัยศาสตร์ก็ตรงที่ผู้สอนจะต้องมีความรู้ เกี่ยวกับหลักการสอน และเป็นผู้ที่มีศิลปะหรือกลวิธีมีเทคนิคในด้านต่างๆ อีกมากมาย ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว เมื่อมีอยู่ในตัวครูผู้สอน จะทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรายวิชาที่เรียนมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อมในการใช้ชุดกิจกรรมโดยการศึกษาคู่มือให้เข้าใจ และเตรียมสื่ออุปกรณ์ให้พร้อมตามจำนวนผู้เรียน นอกจากนั้นครูผู้สอนควรศึกษาและดำเนินการสอนตามขั้นตอนอย่างครบถ้วน และต้องคอยแก้ไขปัญหารวมถึงตอบข้อสงสัยของผู้เรียนตลอดการใช้ชุดกิจกรรมได้

2. ครูผู้สอนต้องอธิบายหรือชี้แจงวิธีการปฏิบัติกิจกรรมให้ชัดเจน ก่อนให้นักเรียนทำกิจกรรมในชุดกิจกรรมทุกครั้งเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจตรงกัน จึงจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า นักเรียนยังขาดความตั้งใจในการทำกิจกรรมการเรียน ดังนั้น ควรมีการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

2. เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีการจัดการเรียนการสอนเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนที่มีบริบทและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างออกไป เพื่อให้ได้ข้อสรุปงานวิจัยที่กว้างขวางขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ*. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง. (2549). *ผลการใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนและกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1-5*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฐิติรัตน์ คุ่มทอง. (2547). *การเรียนภาษาจีน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.srp.ac.th>
- เตือนใจ เฉลิมกิจ. (2545). *เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: ดวงกมลสมัย.
- ทิศนา แคมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). *นวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พีชนี ตั้งยีนยง และสุรีย์ ชูณหเรืองเดช. (2551, กรกฎาคม-ธันวาคม). การเรียนการสอนภาษาจีนระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย: ประเด็นปัญหาบางประการที่ยังต้องการคำตอบ. *วารสารอักษรศาสตร์*, 37(2), 150-184.
- พิมล ทองวิจารณ์. (2548). *ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลำพอง บุญช่วย. (2520). *การสอนเชิงระบบ*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
- สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2543). *ความสัมพันธ์ไทย-จีน เหลียวหลังแลหน้า*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับชั้น ประถม-มัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกิจ ศรีพรหม. (2541). ชุดการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. *วารสารวิชาการ*, 1(9), 68.
- สุนีย์ เหมาะประสิทธิ์. (2543). *ชุดกิจกรรมแบบ 4 MAT กับการพัฒนาศักยภาพนักเรียน*. กรุงเทพฯ: วิชาการศึกษาศาสตร์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Dan Yang. (2553). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Meng Qiu. (2555). *การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.